

Auca de l'arribada dels tres Reis a Igualada

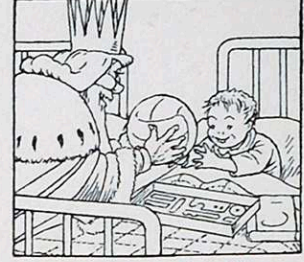
Quan la Tossa s'il·lumina amb la flama ponentina,

ja llavors es va acostant la Cavalcada brillant.

Els tres Reis han fet dreuera puix l'Hospital ja els espera.

Com somriuen els malats esguardant tots els regals!

I ve la nit sense vels tota brodada d'estels.

Ara la «Banda» ja entona un Himne que'ns emociona,

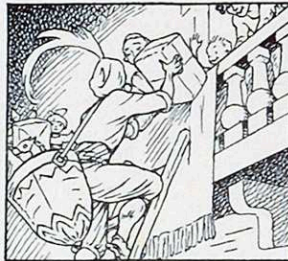
puix que'ls Reis ja van passant i a tothom van saludant.

No els espanta el fred més viu perquè al cor porten caliu.

Caliu de l'amor de Déu que's feu Niú per amor meu.

Pels petits que fan bondat moltes coses han portat.

Mecanos, cavalls, pilotes, vestits d'indi i també botes,

per poguer anar al Col·legi si plou, nevi o bé ventegi.

Per les nenes endreçades collarets, també arracades.

Hi ha unes nines. Atenció! Semblen nenes de debò.

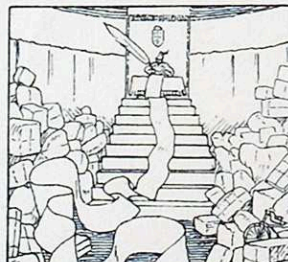
Doncs mainada no badeu i el meu consell escolteu:

No feu mai enfada als pares, que'ls Reis giraran les cares.

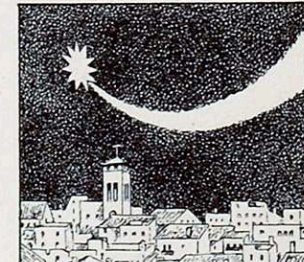
Allà al Centre Nacional hi ha una llista colossal,

que'l Patge Faruk escriu... dones, menuts, a fer Full viu!

No fos cas que a última hora vegéssim algú que plora.

Dintre de poc a Igualada veurem l'Estrella somniada.

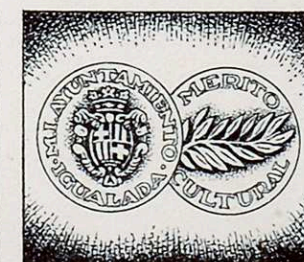
Per aquesta present Crida es fa saber desseguida,

que'ls tres Reis s'han ben guanyat «Medalla de la Ciutat»,

atorgada gentilment per l'Il·ltre. Ajuntament.

Que aquesta joia d'enguany estimuli el nostre afany.